

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συναρτῶμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀλλοθεῖ παρασχόν ἐν τῇ γῆρα ἡμῶν ὑμέτερον καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον ἐν τοῖς παιδῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Ἐσωτερικῶς	Ἐξωτερικῶς	ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ: 1878	Διὰ τῶν Ἑρασιδῶν Ἑσπερ. λ. 15, Ἑσπερ. λ. 24, Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκάστον λ. π. 25
Ἔτησι δ. 8.—	Ἔτησι γρ. χρ. 10.—	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος 5,50	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	Ὅδος Ἐδριπέδου ἀρ. 33, παρὰ τὸ Βασιλικόν
Τριμήνιος 2,50	Τριμήνιος 3.—		
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.			
<i>Ἡμερίδος Β' — Τόμος 24ος</i>		<i>Ἐν Ἀθήναις, 18 Νομβρίου 1917</i>	<i>Ἔτος 39ον. — Ἀριθ. 51</i>

31^η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ “ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,”

(Συνέχεια καὶ τέλος τῆς σελ. 307)

Τὸ Γενναῖο Ἑλληνοπούλο ἔχει δύο βιβλία πολὺ διδακτικὰ, ποὺ τὸν ἐφώτισαν καὶ τάχα πᾶ ὅσων νὰ εἶχαν ψυχὴν ἔχει καὶ μιὰ φωτογραφία τοῦ πατέρα του, χαρισμένης αὐτὸν ἀπὸ χροῖαν. Δύο τὰ βιβλία καὶ ἓνα ἡ φωτογραφία, τρία ἔχασται ἐν τάξει. — Ὁ ἦρωας τῆς Γραβιάς δὲν θὰ ξεχρῶσε καὶ τὸ γράμματά του, συγγενικὰ ἢ φιλικὰ. — Τὸ Πανελλήνιον Ὀμιλοῦ, ἐκτός ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ Βέρν, ἓνα Λεονομία Μ. Μυστικῶν καὶ ἓνα ἄλλο μὲ κάρτες. — Ὁ ἄθεος πρῶτα-πρῶτα τὸ σκυλὶ του, τὸν χαϊδεμένο του Dach. — Τὸ Ἑλληνοπούλο τὸ πουλάκι του, ἓνα πουλάκι Ἰνδικὸ πολὺ ὄρατο, ἔπειτα τὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ μὴ τοῦ ψοφήσῃ, καὶ τέλος τὸ χρυσὸν τοῦ κλουβάκι, ποὺ γράφει ἀπ' ἑξῶ τὸνομά του «Πιπίνος». Δηλαδή δλα γιὰ τὸ πουλάκι. — Τὸ Ἐνδοξὸν Σοῦλι, πρῶτα-πρῶτα ἓνα καρβέλι ψωμί. «Καὶ ὁ λόγος, προσθέτει, εὐνόητος: τρεῖς μέρες ἐγὼ νὰ βάλω στὸ στόμα μου.» Ὅστε θὰ ἔσως τὸ ψωμί... ποὺ δὲν ἔχει! — Ἡ ἄδελφὸς τοῦ ἄριστος τῆ Γραμματολογία τῆς τῆ Βοτανικῆ Συλλογῆς τῆς (ὅ, τῆ φυλάγει σὺν τὰ μάτια τῆς!) καὶ ἓνα μεγαλιονάκι, ποὺ ἔχει μέσα τὴν εἰκόνα μιᾶς φίλης τῆς. — Ἡ ἦρωας Ἑλληνοπούλα θὰ ἔσως πρῶτα-πρῶτα ἓνα παλληκάρι, ἓνα Ἑλληνο Στρατιώτη, εἰκονισμένο σὲ μιὰ φωτογραφία, ποὺ ἀπ' τὴν πολυκαρτὸν εἶπε σὺν κοινῶν: ἀλλὰ τί μ' αὐτὸ, ἀφοῦ εἶνε ἡ φωτογραφία τοῦ μπαμπὰ τῆς; Δεύτερο, ἓνα μᾶστο γράμματα «σιωπῆ» ἀπὸ τὴν πιστὴ τῆς φιλενάδα, διὰ νὰ ἦσαν μακρὰ κλεισμένη σὲ μιὰ Σχολή. Καὶ τρίτο, ἓνα Γαλλικὸν βιβλίον, χρισμένο ἀπὸ τὴ χρῆσιν τῆς δασκάλα, ποὺ τὴν πρῶτα δὲν εἶνε κοτὰ τῆς.

Λοιπὸν, αὐτὴ ἡ ἀπάντησις τῆς Ἡρωίδος Ἑλληνοπούλας εἶνε μιὰ ἀπὸ τῆς καλλίτερας. Ὅχι μόνον γιὰ τὰ εὐγενικὰ αἰσθητικὰ ποὺ φανερώνει, ἀλλὰ προπάντων γιὰ τὴν σφίξι τῶν πράγματων ἀληθινὰ πολυτίμητα γι' αὐτὴ καὶ ἀντικαταστάτα. Αὐτοὶ ποὺ θὰ εἴσαν ἔξωφρα μιὰ Γραμματολογία, ἓνα βιβλίον τοῦ Βέρν, ἓνα ψωμί, ἓνα ρολογι, τὰ χρηματὰ τους ἀπομνησθὰ ξαναβρισκαν ἀπ' αὐτὰ μετὰ τὴ σωτηρία τοῦ εαυτοῦ τους ἀπὸ τὴν καταστροφή. Μιὰ βοτανικὴ Συλλογὴ, ἓ βιβλία ἰδιόμοια ἐπιγράφονται καὶ πάντα θέλει κανεὶς τὴ δική του. Ὁ κόσμος δρας εἶνε γεμάτος ἀπὸ Γραμματολογίαις. Ἀλλὰ ἐπιγράφεται ἢ παλιὰ φωτογραφία τοῦ

Μπαμπὰ, ποὺ τὸν παριστᾷ Στρατιώτη; Ἐπιγράφονται τὰ γράμματα τῆς πιστῆς φίλης ἢ τὸ ἐνθύμιον τῆς χρῆσις δασκάλας; Ἔτσι ἢ Ἡρωὶς Ἑλληνοπούλα ἀπαντᾷ καὶ φωναί καὶ πιστὰ. Γιατὶ καταλαβε τελείως τὴν ἐρώτησί μας. — Ἀπ' αὐτὸ τὸ σωρὸ, ἂν καὶ δὲν ἔχω τόπο νὰ τῆς ἀνάλυσω, ἔχωρῶν ἀκόμη καὶ τῆς ἀπαντήσεως τῶν ἐξῆς: Ἑλληνοπούλῳ Θεοφάνῳ, Νανίῳ τῆς Δήμου, Ἡρώς Βελισσαρίου, Θεοφάνῳ Βοσνιάδου, Ἀρναβιδῶ, Ἀρναβιδῶ, Μιχαὴλ Βούδου, Ἰεροῦ Ἀγῶνος, Ἑγγλεῖν, Θεοφάνῳ τοῦ Δικαίου (αὐτὴ εἶνε καὶ σὲ στίχους, ἀλλὰ πολὺ πετυχημένους.) Τιάσκου, Ἑλληνοπούλῳ Ὀδρατῶ, Ἀειδαῖος, (ὅ, τὸν λιχοῦδι! θὰ ἔσως καὶ μπαλαβραδῆς!), Μαρίδας τοῦ Φαλήρου καὶ Δόξης τοῦ Ἑλληνοπούλῳ (καὶ αὐτῆς ἐπίσης κλογοφορημένη.) Ἐἶνε καὶ καμμιὰ εἰκοσιετήρια ἄλλας, ἀλλὰ... καταμνηστικῶν.

«Παλιὰ κατὰ ποὺ ἔμειναν καὶ τόσας...» (Σελ. 407, στηλ. α')

Ἔρχεται τώρα ἓνας ἄλλος σωρὸς, ποὺ ἀπέξω ἢ Ἀγάθη, μὲ κόκκινο μολύβι ἔχει γράψῃ: «Ἀπαντήσεως, πρῶτα-πρῶτα, εἶπε στὸ νόημα, εἶπε στήν ἐκφρασί.» Καὶ νὰ πρῶτα-πρῶτα ἢ ἀπάντησις τοῦ Πατριάρχου, πολὺ νόστιμη, ἐξυπνοτάτη, ἔπειτα τῆς Λευκοπούλας στοὺς Ἰκλιδῶν, αἰσθητικῆ καὶ ἐνδοσιώδης, ἔπειτα τοῦ Ἀπαρῶν τοῦ Καλαρῶ, τοῦ Παγκρατίου Ὀμιλοῦ, τοῦ Φώτου Ἀστρου (σὲ ὄρατοις δεκαπεντασύλλαβους,) τοῦ Φαίδου, τῆς Ὀλυμπίας Γ. Γεωργιάδου, τοῦ Διον. Γεω. Μεταξά, τοῦ Θεοφάνῳ Ὀδρατῶ κτλ. Λυποῦμαι εὐλαχρῶς ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τιγράψω ἐδῶ μερικὰς ποὺ ἀξίζουν. Εἶνε τόσο ἐπιταμιένες! Καὶ δυνατῶς δὲν θὰ καταλαβαίνετε τίποτε ἀπὸ ἀποσπάσματα. Ἐξάρνα τὸ ποίημα τοῦ Φώτου Ἀστρου, γιὰ νὰ τὸ ἀπολαύσετε, ἐπρεπε νὰ σὰς τὸ δώσω ἔδω ὀκτωβήρ. Ἀλλὰ θὰ ἔπιανε σχεδὸν μιὰ στήλη. Καὶ τί θὰ τοῦ ἔκανα τότε τους ἄλλους;

Ἀλλήθεια, πολὺ καὶ σύντομη εἶνε ἡ ἐπιμετρητὴ καὶ ἀστειοτάτη ἀπάντησις τοῦ Διαπλάστου Ἀστρου ἀπάντησις χωρὶς εἰρηδ καὶ χωρὶς λογικὴ, πλήθουσα ἀνοησιῶν; ὅπως τῆ χαρακτηριστὴ ὁ ἴδιος. Ἀλλ' ἀφοῦ δὲν δημοσιεύεται ἡ σοβαρὰ καὶ λογιματῆ τοῦ Φώτου Ἀστρου, ἄδικον ἴσως νὰ πιάσῃ, ἔστω καὶ λιγώτατος τόπος, αὐτὴ. Ἀς ἴδουμε λοιπὸν μερικὰς πρὸ σύντομους. Ἡ Ἀσθή, λακωνικὴ καὶ καλλιγράφος, ἔχωρῶν

και για τους δυο, που βρέθηκαν πάλι ο ένας κοντά στον άλλον.

Και οι δυο είχαν υποφέρει αρκετά στη ζωή και τους έφαινετο ότι η σημερινή ετύχια τους αποζημίωνε για όλες της κακές περασμένες ημέρες. Θυμούνταν χίλια πράγματα, χίλιες λεπτομέρειες. Θυμάσαι το; θυμάσαι κείνο; ρωτούσαν διαρκώς ο ένας τον άλλον. Κ' η ανάμνησις αυτές τους έκαναν να γελούν παιδρότατα.

Ο Παύλος Μπερώ συμφώνησε με τον συντάκτη του να πάρη άδεια μερικτών ημερών, για της άριστωσης εξ ολοκλήρου στον γυιό του. Έτσι ξαναρχισαν η καλής ώρας εκδρομές. Έγευμαίτιζαν στα εστιατόρια των Ηλουσιών και δειπνούσαν στα μεγάλα ξενοδοχεία των βουλευμάτων. Ο Παύλος Μπερώ δεν έπαυε να ρωτά τον Πετράκη για όλα όσα του συνέβησαν κατά το διάστημα του χωρισμού τους και προπάντων από

μία κάρτα από τη μικρή Βιολέττα. Η άρρωστη είχε ύψελθη πολύ από τη διαμονή της στη Μαδέρα. Η υγεία της από μέρα σε μέρα πήγαινε καλύτερα και ο κύριος Λακρουά έβεβαιωνε, ότι η καλή συντροφιά του Πετράκη, τόσο ευχάριστη για την κόρη του, είχε συντελέσει 'ς τὸ ξεγύρισμά της περισσότερο απ' όλα τα γιατρικά.

Το γράμμα έτελειωνε με την έλπιδα ότι θα ξαναβλέποντο γρήγορα, όταν η θαλαμηγός θαγκυροβόλουσε πάλι στη θάλασσα της Μαγχής.

— Να ιδούμε όμως που θα είμαι τότε εγώ, φιδύρισε ο Πετράκης. Ο κ. Μπερώ δεν αποκρίθηκε τίποτε. Έσυλλογιζέτο κι' αυτός για τὸ μέλλον του παιδιού του, που ήταν τώρα στα χέρια του.

Βέβαια που η ζωή της άρχις και της διασκεδάστως, των εκδρομών και των περιπάτων, δεν μπορούσε να εξακολου-

Ξαναρχισαν η ωραίες εκδρομές... (Σελ. 408 στ. 4.)

την ημέρα που έφυγε από τη Χάρρη. Κι' αφού τὰ έμαθε πιά όλα, ο πατέρας μιλούσε για τον Αντωνάκη, τη Βιολέττα, τον γιατρό Τζακ Ντεμπάρ, την Καρακάξα, τον Φιρμίνο, τον «παραφέντη», ο να τους είχε γνωρίσει κι' αυτός.

Όσο για τὸ «κίνημα» του Πετράκη, γὰ φύγη δηλαδή μονάχος του από τὸ σπίτι και να ταξιδέψη ως τὸ Παρίσι με τόσο «ανώμαλο τρίπον», ὁ Παύλος Μπερώ δὲν τὸν «εμάλωσε» καθόλου. Ὅπως μιά στιγμή είχε φοβηθῆ ὁ μικρός. Κάποτε μάλιστα τὸν εἶπε:

— Καλὰ ἔκαμε! Ἄφου μόρσεσαι και τὰ βγαλες πέρα... Εἶνε καλὸ ὅτι τελειώνει καλὰ, δηλαδή ὅτι ἔχει καλὸ ἀποτέλεσμα. Τὰ δυστυχήματά σου ἦταν περαστικά, 'ς όλα φέρθηκες σαν τιμὸ κατῆ, ὅστε δὲν μπορῶ γὰρω παράπονο.

Μιά μέρα πῆγαν ὡς την ὄδον Βοτανικοῦ Κήπου και ρώτησαν στὸ ξενοδοχείο Μπὸν-Ρεκό. Ὑπῆρχε πραγματικῶς «ταχυδρομείο» για τὸν Πετράκη, ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν κύριο Λακρουά και

θήση πολύ. «Ὅση ἀνάγκη κι' ἂν εἶχε, ὅσο δίκην κι' ἂν ἦταν να ξεεσακάσῃ ὁ Πετράκης ὑπερ» ἀπὸ τόσες θλιβερῆς περιπέτειες που πέρασε, ἔπρεπε ναρχίση πάλι τὰ μαθηματά του. Ὁ κ. Μπερώ λοιπὸν τὸν πῆγε στὸ περίφημο Λύκειο Κοντοράσι και τὸν ἔγραψε μαθητῆ ἐξωτερικό. Και να ποῦμα τὴν ἀλήθεια, με μεγάλη προθυμία ὁ Πετράκης ξαναἰστέ τα βιβλία και τὰ τετράδια, που τὰ εἶχε φορτώσῃ στὸν πετεινὸ τὰσους μῆνες...

Κ' ἔλεγε παιδρῶ:
— Ὄ, τὰ παιδιά του σχολείου που μου μουρίζουν μιά μετάφρασι ἢ στενογυριούνται για μιά ἔκθεσι Ἱστορίας, δὲν ξέρουν τί θα πῆ να ξεφορτώνης κάρβουνα ἢ να μπαίνεις στα δαμαντοπαλεῖα ἀπὸ τὸς φγγίτες των ὑπογείων. Ἄν ἐδοκίμαζαν ποτε κι' αὐτὰ τὰ ἐκαγγέλιμα, σαν και μένα, θα καταλάβαιναν πόσο εὐτυχημένα εἶνε στὸ σχολεῖο και δὲν θα παραπονιούνταν ποτέ!

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυστιογράμμα ἀπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Ἦταν πραγματικῶς ἡ φάλαινα τοῦ νοτιοῦ ἡμισφαιρίου, ὀλόκαυση και με κεφαλή πιά πλακωτὸ ἀπὸ τὴ φάλαινα τοῦ βορείου. Και συχνά, ἀπὸ τὰ βοϋθόνια της, ἔσφενδόνιζε σὲ μεγάλο ὄψος μιά στήλη ἀτμοῦ ἢ νεροῦ, —γιατί οἱ ζωολόγοι κ' ὁ φαλαινοθηρῶσι δὲν συμφωνοῦν 'ς αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἄλλοι λέγουν, ὅτι ἡ φάλαινα βγάζει ἀέρα και ἄλλοι νερό. Πιθανάτα ἐκεῖνο που σφενδονίζεται ψηλά εἶνε ἀτμός, που μόλις ἔλθῃ 'ς ἐπαφή με τὸν ψυχρὸ ἀέρα, συμπυκνώνεται και ξαναπέφτει σὰ βροχή.

Ἔτσι ἡ παρουσία τοῦ θαλασσινοῦ μεταφορῶ ἀπασχολοῦσε πολὺ τοὺς ἀποίκους κι' ὁ Πέγκροφ θύμωνε, γιατί τὸν ἔβγαζε, χωρὶς να θέλῃ, ἀπὸ τὴν ἐργασία του. Στὸ τέλος κατάντησε να ἐπιθυμῆ τὴ φάλαινα ἐκείνη, ὅπως ἕνα παιδί τὸ παιχνίδι που τοῦ ἀπαγορεύουν. Τὴ νύκτα τὴν ὠνειρεύετο και παραμιλοῦσε. Βεβαιότατα που ἂν εἶχε τὰ μέσα, ἂν ἡ βάρκα μπορούσε να βγῆ 'ς ἀνοικτά, δὲν θα εἰδίταξε να τὴν κυνηγήσῃ.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο που δὲν μπορούσαν να κάμουν οἱ ἀποικοι, τώκαμε γι' αὐτοὺς ἡ τύχη και στὴς 2 τοῦ μηνός, ἡ φωνὴ τοῦ Νάβ, ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς κουζίνας, ἀνήγγειλαν, ὅτι ἡ φάλαινα ἐξώκασε σταχογιάλι.

Ὁ Χάρμπερτ κι' ὁ Γεδεών, που ἐτορμάζοντο να πάνε στὸ κυνήγι, ἄφισαν τὰ τουφεκιά τους, ὁ Πέγκροφ πέταξε τὸ σκεπάρνι του, ὁ Κύρος Σμιθ κι' ὁ Νάβ ἐνώθησαν με τοὺς συντρόφους των κι' ἔβλε μαζί ἔτρεξαν στὸ μέρος ὅπου τὸ κῆτος εἶχε πῆσι ἔξω.

Αὐτὸ συνέβη στὸ ἀκρωτήρι τοῦ Ναυαγίου, τρία μίλλια ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι, στὴν ἀμμουδιά, που τὴν εἶχε ξεσκαπῆσι ἡ ἀμπατισ. Ἦταν λοιπὸν πιθανὸν ὅτι ἡ φάλαινα δὲν θα μόρθεσε να γλιτώσῃ. Ὁπωσδήποτε, ἔπρεπε να τρέξουν γρήγορα, για να τῆς κόψουν ἐν ἀνάγκῃ τὴν ὑποχώρησι. Ὁπλισμένοι με λατοῦς και σιδερόβρακτα ρόπαλα, πέρασαν τὸ γεῦρι τῆς Βύχαριστίας, κατέβησαν τὴν δεξιὰ ἔχθη τοῦ ποταμοῦ, βγήκαν 'ε' ἀκρογιάλι και σὲ εἴκοσι λεπτά τῆς ὥρας βρέθηκαν κοντὰ στὸ τεράστιο ζῶο, που ἀπὸ κάτω του πετοῦσαν κηλότῃ ἕνα πῆθος πουλιά.

—Τί τέρας! ἐφώναξε ὁ Νάβ. Πραγματικῶς! Ἡ φάλαινα ἐκείνη, ἀπὸ τοὺς γίγαντες τοῦ εἴδους της, εἶχε μάκρος ὄψοντα πόδια και θὰ ἐζύγιζε τὸ λιγώτερο ἑκατὸν πενήντα χιλιάδες λίτρες!

Δὲν ἐκινεῖτο καθόλου, οὔτε προσπα-

θοῦσε να φύγη ἀπ' τὰ ρηχὰ και να ξεναρχίση τὸ κολύμπι.

Σὲ λίγο ἡ ἀμπατισ συμπληρώθηκε, τὰ νερά τραβήχθηκαν κι' ἀπὸ πίσω και τότε οἱ ἀποικοι μόρσεσαν να περτριγυρίσουν τὸ κῆτος και να ἐξηγήσουν τὴν ἀκίνησιν του.

Ἦταν νεκρὸ. Ἐνα καμάκι ἐβγαῖνε ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ του πλευρὸ.

—Μπῶ! ὑπάρχουν λοιπὸν και φαλαινοθηρῶσι στα μέρη μας; ρώτησε ἀμέσως ὁ Γεδεών Σπίλεττ.

—Γιατί; ἔκαμνε ὁ ναύτης.

—Μ' ἀφου τὸ καμάκι ὑπάρχει ἀκόμη ἐκεῖ...

Δὲν σημαίνει τίποτε, ἀποκρίθηκε ὁ Πέγκροφ. Εἶδα φαλαινες να κάνουν χιλιάδες μίλλια μ' ἕνα καμάκι στὸ πλευρὸ και δὲν εἶνε καθόλου ἐκπληκτικὸ ἂν αὐτὴ κτυπήθηκε στὸν Ἀτλαντικὸ κ' ἦλθε να ψοφήσῃ στὸν Εἰρηνικὸ!

—Ἔτσι λές; εἶπε ὁ Σπίλεττ, που ἡ ἐξηγήσις αὐτὴ δὲν τὸν ἐπειθε.

—Ναί, εἶνε πιθανάτα, ἀποκρίθηκε ὁ Κύρος Σμιθ. Ἀλλ' ὡς ιδούμε αὐτὸ τὸ καμάκι. Μπορῶ οἱ φαλαινοθηρῶσι, κατὰ τὴ συνήθεια τους, να ἔχουν χαραξὴ ἐπάνω τὸ νομὸ τοῦ πλοίου τους...

Ὁ Πέγκροφ ἀπέσπασε τὸ καμάκι ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ κῆτους και διαβάσε:

Μαρία—Στέλλα

Βινεγιάρδ (*).

—Τὸ καράβι ἦταν ἀπὸ τὸ Βινεγιάρδ! ἐφώναξε. Εἶνε καράβι τῆς πατρίδος μου! Ἡ «Μαρία, Στέλλα»! Ὁραία «φαλαινοθηρῶσι» που τὴν ξέρω καλὰ. Ὄ, φίλοι μου! Καράβι ἀπὸ τὸ Βινεγιάρδ! Φαλαινοθηρῶσι τοῦ Βινεγιάρδ!

Και κραδαίνων τὸ καμάκι, ὁ ναύτης ἐπανελάμβανε με συγκίνησι τὸ νομὸ τῆς ἀγαπημένης του πατρίδας!

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Μαρία—Στέλλα δὲν ἦταν πιθανὸν να ἔλθῃ να ζητήσῃ τὴ φάλαινα που καμακώθηκε ἀπ' αὐτὴ, οἱ ἀποικοι ἀποφάσισαν να τὴν δουλέψουν πριν ἀρχίση ἡ ἀποστύθεισι. Τὰρπικτικά πουλιά, τὰ σαρχοβόρα, που τριγγύριζαν ἀπὸ ἡμέρες τὴν κλοῦσια αὐτῆς ἁΐας, ἤθελαν και καλὰ να τὴν κάμουν δική τους γι' αὐτὸ ἀναγκάσθηκαν να τὰ διώξουν με τουφεκῆσι.

Ὁ Πέγκροφ, που εἶχε ἀλλοτε ὑπηρετήσῃ σὲ μιά φαλαινοθηρῶσι, ἤξερε να διευθύνῃ μεθοδικὰ τὴν ἐργασία, —ἐργα-

(*) Διμήν στὴν Πολιτεία τῆς Νέας Ὑόρκης.

σία πολὺ δύσκολη κι' ἀρκετὰ ἀνηδιαστική, που βασταξε τρεῖς ὀλόκληρες ἡμέρες. Τὸ πτώμα τοῦ κῆτους ἀνοίχθηκε, χωρίσθηκε, καθαρίσθηκε, κομματιάσθηκε. Καί πρώτα-πρώτα ὄλο τὸ λα, δι κόπηκε σὲ γέτες παράλληλες. Ἐπειτὰ σὲ κομματία που τὸ καθένα πρέπει να ζύγιζε χίλιες λίτρες—φαντασθῆτε ἔγκος!— και τέλος λυώθηκε σὲ μεγάλα πῆλινα ἀγγεῖα, που τὰ ἔφεραν ἐπὶ τόποι, γιατί δὲν ἤθελαν να βρωμίσουν τὰ περὶχωρὰ τῆς Τερψιθέας. Με τὸ λυώσιμο, τὸ λάδι ἔχασε τὸ ἕνα τρίτο τοῦ βάρους.

μ ε ς ἀπὸ κρατῶδη ὕλη, πολὺ ἐλαστική, που ἐσημαίτιζαν σαν δυὸ πελώρια κτένια. Τὰ δόντια, να ποῦμα, αὐτῶν των κτενῶν, ἔξη πόδια μακρὰ τὸ καθένα, χρησιμεύουν για να συγκρατοῦν τῆς μυριάδες των ζωαρίων, μικρῶν ψαριῶν και μαλακίων, με τὰ ὁποία τρέφεται ἡ φάλαινα.

Ἄφου λοιπὸν οἱ ἀποικοι ἐπῆραν, ὅτι τοὺς ἐχρειάζετο, ἀφισαν τὸ ἐπιλοικο πτώμα στὴ διάθεσι των πουλιῶν, βέβαιον ὅτι σὲ λίγο δὲν θα ἔμενε οὔτε ἴχνος του, κ' ἐξακολούθησαν τῆς καθημερινῆς τους ἔργασίης στὸ Γρανίτινο Παλάτι.

Ἀλλὰ πριν γυρίση στὸ ναυπηγεῖο, ὁ Κύρος Σμιθ πῆρε καμμιὰ δωδεκαριά μπαλένες και τῆς ἐκοψε καθεμιὰ σὲ ἔξη ἴσα κομματία, που τὰ ἔβρωσε στῆς ἄκρες, για να γίνονιν μύτερες.

—Σὲ τί θα μάς χρειασθοῦν αὐτὰ, κύριε Σμιθ; ρώτησε ὁ Χάρμπερτ.

—Τὸν χειμῶνα θα ἰδῆς, που θα ἔχουμε και πάγο, ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός.

—Δὲν ἐννοῶ.

—Θὰ σὲ κάμω να ἐννοῆσις.

Και ὁ μηχανικός ἐξηγήσεν, ὅτι τὸν χειμῶνα, θα ἐκύρτωνε ἐκεῖνες τῆς μπαλένες, ὅτι τῆς ἐκότιζε με νερὸ ὡς που θα ἐφυλακίζοντο σ' ἕνα στρώμα πάγου κ' ἐτσι κυρτωμένες θα τῆς ἐσπερνε στὸ χιόνι, ἀφου θα τῆς σκέπαζε με λίγο ξύγκι. Ἄς ὑποθέσωμε τώρα, ὅτι κάποιον κινεασμένο ζῶο καταπίνει ἐν ἀπ' αὐτὰ τὰ δολώματα. Τί θα συμβῆ; Ἡ θερμότης τῆς κοιλίας του θα λυώσῃ τὸν πάγο που κρατεῖ κουλουρασμένο τὴν μπαλένα. Κι' αὐτὴ τότε θα τεντωθῇ, θανάτῃ δια μῆς και θα τρουπήσῃ με τῆς μύτες τῆς τὸ ζῶο.

—Πολὺ ἐξυπνο! ἐφώναξε ὁ Πέγκροφ. Ἔτσι θα σκετιώνουμε ζῶα χωρὶς να ξοδεούμε μπαροῦτι και σαφῆρες!

—Δὲν εἶνε διτὴ μου ἐφεύρεσις, ἐπρόσθεσε ὁ μηχανικός. Τέτοια δολώματα μεταχειρίζονται οἱ ἀλευτιῶνοι κυνηγοὶ τῆς ρωσικῆς Ἀμερικῆς για λύκους, ἀλεπούδες, ἀκόμη και πάνθηρες.

Ἐν τῷ μεταξυ, τὸ κρισίμο τοῦ καϊκιῶ προχωροῦσε και κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνός ὁ σκελετὸς ἦταν σχεδὸν τελειωμένος. Ὁ Πέγκροφ ἐργάζετο με ἀπαράμιλλο ζῆλο κ' ἔπρεπε ναχῃ τὴν σιδε-

Κι' ὁ καιρὸς περνοῦσε ευχάριστα...

του. Ἀλλὰ ἦταν τόσο ἀφθονο! Μόνον ἡ γλώσσα ἔβγαλε ἔξη χιλιάδες λίτρες και τὸ κάτω χείλος τέσσερες!

Ἐκτός ἀπὸ τὸ λάδι, που ἐξασφάλισε για πολὺν καιρὸ τὴν προμήθεια στατινῆς και γλυκερίνης, για τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποικίας, ἦταν και τὰ «δόντια» τοῦ κῆτους, ἡ λεγόμενες μπαλένες. Κι' αὐτὲς θα τῆς χρησιμοποιούσαν, μολονὶ σὴν νῆσο Δίγκολν οὔτε ἐμπρέλλες κατεσκευάζαν, οὔτε κορσέδες. Τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ στόματος, και στῆς δυὸ του πλευρές, εἶχε ὀκτακόσιες τέτοιες λά-

ρένια κρασι που είχε για νάντηξη...

Καί λαμπρός καπνός μάλιστα, Πέγκροφ!

Κι' ο Πέγκροφ εκάπνιζε, εκάπνιζε...

Καί ποιός' εκάμε αυτή την ανακάλυψη;

Οχι, Πέγκροφ, ο κύριος Σπίλεττ.

Κύριε Σπίλεττ μου! εφώνηζεν ο ναύτης...

Ναί, εγώ, αλλά μη με σκάσης τώρα...

Μα ούτε ένα φλυτζάνι καφέ, φίλε μου;

Οχι, όχι, δεν θέλω τώρα...

Μια πίπα τότε...

Ο Πέγκροφ σηκώθηκε διαμιάς και το μεγάλο αγαθό...

Εκαμε νάρθρωση μια λέξη, αλλά δεν το κατώρθωσε...

Ενα σύννεφο τότε γαλάζιο κ' ευδιασμένο...

Καπνός!... είνε καπνός!...

Καπνός!... είνε καπνός!...

Καπνός!... είνε καπνός!...

Εκούρευαν λοιπόν τα γιδοπρόδατα της στάνης...

Το μαλλί, όταν πιέζεται δυνατά, έχει την ιδιότητα να ενώνεται...

Επειτα το έπλυναν καλά με σόδα και τέλος...

Εκείτα το έπλυναν καλά με σόδα και τέλος...

Εκείτα το έπλυναν καλά με σόδα και τέλος...

Εκείτα το έπλυναν καλά με σόδα και τέλος...

Εκείτα το έπλυναν καλά με σόδα και τέλος...

Εκείτα το έπλυναν καλά με σόδα και τέλος...

Εκείτα το έπλυναν καλά με σόδα και τέλος...

Εκείτα το έπλυναν καλά με σόδα και τέλος...

Εκείτα το έπλυναν καλά με σόδα και τέλος...

Εκείτα το έπλυναν καλά με σόδα και τέλος...

Εκείτα το έπλυναν καλά με σόδα και τέλος...

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

XCIV Δόστα μου δύναμι! Κρατώ σφυρί, -ο καρδιά, βουβάσου!

XCVI Ταράξεις, λίμνη, άνωφεια... Τσάφεις, λίμνη, άνωφεια...

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Table with 4 columns: ΖΑ, ΧΑ, ΛΑ, ΒΡΟΝ, ΣΙ, ΣΕΙ, ΧΙ, ΣΜΟΣ, ΤΗ, ΩΝ, ΧΗ, ΩΩΝ

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαι αυται, ώστε ναποτελεσθούν τα ονόματα...

β.) Κακρυμμένα και αντίστροφα μέρη...

γ.) Διά τους Γαλλομαθετε...

Question drolatique Quant peut-on manger un bateau?

Δήλωσις: Αι λύσεις...

Αύσεις του 46ου φύλλου

α.) Χαοτί, πέγνα, μολύβι, καλαμάρι...

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο θεός. - Ε πώς πιάς στο σχολείο...

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Γ. Ως εν της υπερτιμησεως...

Η Εφημέρη Βαρκούλα...

Table with 2 columns: Φαληρικός, Πύρρον Ματιά, Κ. Α. Ελευθερουδάκη, Μεγάλη Ελλάς, Μελαγρονό Διάβολάκι, Αρελής Χιωτοπούλα, Ερασιτέλλα, Αχιλ. Ν. Ευαγγελίου, Βομη Βαρκούλα, Μαρόν, Μικρός μου φίλος, Γεωρ. Α. Καχρیمانης, Αγγλος Γ. Γριμάνης, Χριστόφορος του Πόνου, Ελληνοκύβητος, Νικητής της Αύριου, Παιροίτις, Γεωρ. Ι. Παπαθανασίου, Μανγέ, Αρίστια, Α. Δ. Α. Παύται

Προς όλους τους ανωτέρω...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αθήναι, 58 δόξ Εβδομάδων την 14ην Νοεμβρίου 1917

Η 82η ΚΥΡΙΑΚΗ

Συγχάρω την Αγροχήν...

Είς την 32ην Κυριακήν...

Με χαρά μου βλέπω...

Είμαι πολύ ευχαριστήσιμη...

Ο Νικητής της Αύριου...

και δ κ. Σεφρανο...

Ο Νικητής της Αύριου...

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ

Ας ιδούμε και σήμερα...

Η Γκρασιέλλα: «Σα φιλόστοργη μητέρα...

Το Χαμόγελο του Πόνου: «Επιληροούσα...

Η Εφημέρη Βαρκούλα: «Σε σκεπτόμουν...

Ο Νικητής της Αύριου: «Τη μικρή μου...

Η Αρελής Χιωτοπούλα: «Μου φαίνεται...

Σα; ευχαριστώ διους...

Χαριτωμένο το γραμματάκι σου...

Ναί, έννοι ή στενοχώρια σου...

Με χαρά μου βλέπω...

Είμαι πολύ ευχαριστήσιμη...

Ο Νικητής της Αύριου...

και δ κ. Σεφρανο...

Ο Νικητής της Αύριου...

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ

Ας ιδούμε και σήμερα...

Πολύ ωραία σάς λέγει...

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ». Includes photos and names of winners like ΚΩΝ. ΑΘ. ΜΙΑΧΗΛΙΔΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΒΕΓΚΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΑΧΡΙΜΑΝΗΣ, ΠΑΝΑΓ. Χ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ὅλα χωρίς τὰς λέξεις πού; ἐν τούτοις μόνο συνήθισται, ἠπλαθὴ τῆς τοπικῆς. Μὰ ἐστὶ πρέπει νὰ γράφεται ἡ Ἄρησις; γρηγορῶ, πανελλήνικα. — Ναί, μπορείς νὰ στείλῃς τὰ διηγήματά σου κ' ἐγὼ τὸ ἐπιπύξω πῶς θέλεις γιὰ νὰ χρηθῆ.

Στὸν «Κόσμος», τὸ νέο περιοδικὸν πού ἐκδόθησαν δύο Διαπλάστικα, εὐχομαι καλὴ εὐδοκίαν.

Διαπλάσις ἐπιστολῶν πού ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: Φειδίας (τί χαρά! εἴχαμε νὰ ἐπικοινωνήσωμε σχεδὸν ἕνα χρόνον!) Διαβολοὶ τῶν Πυργίων, Ἀγγ. Γ. Γριμάνη. Νίκη, Ἄρεος Ἄγων (πῶς τὸν εὐχαριστῶ ἐκ τῶν κριτῶν); Δοσιταρχος ὁ Σάμιος, Ἀνθ. αὐτῆν Γαῖλα, Μίχαδ Ἀχαιοὶ (περσικὰ!) καὶ Οὐδάνιος Φόλιος. Ἐπέταλα τὰ παραγγελά; τὸν καὶ τοῦ; εὐχαριστῶ ὅλους διὰ τὰ καλὰ τῶν λόγων.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ

Ἀδελφὴν τὴν ἑβδομάδα ἔλαβα τὰ ἑξῆς: «Σ' ἕνα κομμάτι». — «Γάνω; σὴ Διδάσκω». — «Φτερουγίσματα» κτλ. — «Τὸ Χρυσόπτερον». — «Θέμα». — Παιδικὰ Πνεύματα καὶ ἀπέφαρα διὰ τὸν «Ἐβδμοβά. Διαγωνισμοῦ».

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ μεταλλάξουν: — ἡ Φαληρικὸς Ἀνάτολος (ὁ) μὲ Σοφιστικὴν Ἀπόστολὴν, Σοφιστικὸν Συμμετάκτω, Ἀθηναῖον ἠγῆτον Σῦρον, Δικέφαλον Ἀετὸν. — τὸ Κάστρο τοῦ Ὀδυσσοῦς (ὁ) μὲ Ἀνάτολον Σεϊδάτον, Μελαγχρονὸ Διαβολοῦ, Διαβολοῦ Κέρατο. — τὸ Μελαγχρονὸ Διαβολοῦ (ὁ) μὲ Σοφιστικὴν Νίκη, Μελαγχρονὴν Σοφιστικῶν, Σοφιστικὴν Μελαγχρονόβωλον, Ματωμένο Δουλοῦδι. — ἡ Λευκὴ Κομμία (ὁ) μὲ Ἑσπερίαν, Ζωήταν. — ἡ Ἀνδριμένη Γαῖλα (ὁ) μὲ Χιονοπόουλον, Σοφιστικὴν Πουγκρητοπούλου, Μυμύ. — ὁ Ἀνδριότης Ἀνδριότης (ὁ) μὲ Ἀδριατικὸν Σι, Λευκοῦστὸν στὸν Σιλάβω, Ἀποστολὴν τοῦ Καίσαρος, Ἑλληνικὴν Ἀγῆσαν, Ἑσπερίαν, Τριτογενῆν, Ζωήταν, Ἰδιογενῆν, Ἀκτὴν, Μασοῦλαν. — τὸ Χαμόγελο τοῦ Πόνου (ὁ) μὲ Χαμόγελο τῆς Νίκης, Νίκη, Γενναῖο Ἑλληνοπούλου, Ἀποστολὴν Ἀραξίνα, Γυθιωτάκι, Μελαγγόλαν, Σαπονοφόρον. — ἡ Ἀντιστοῦχος Δόξα (ὁ) μὲ Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης, Πρῶτὸν τῆς Δόξης, Ἀστέρο τῆς Δόξης, Ἑλληνικὴν Δόξαν, Ἀθάνατον Δόξαν.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Μελαγχρονὸ Διαβολοῦ (δύνασαι διὰ τὸν Μ. Ἀγγελῶν) Ἀρῆν (καί; ἐβόησαν) Λευκὴν Καμμίαν (τὸ εὐχομαι ὀλοφόω), Ἐδελῶν Νέων (ἀπ' οὗ νὰ προκηρῶ τοῦ γρόνου), Τρολλόπουλο τῶν Παργῶν (ἔχει καλῶς), Ἀνδρὸς τοῦ Ἀρεοῦ (σοφιστικῶν), Ἑλληνικὸν Ἄρωμα (εὐχαριστῶ διὰ τὸν διενερούμενον ἕρωτον τοῦ Συλλόγου καὶ χάριτι πῶς ἔχεις καλὰ τὰ προδέρσις οὐκ) Τρολλὸν Καφαλλωνίτην (ἐλάβα, εὐχαριστῶ βραβεῖον ἑστία) Σοφιστικὴν Πουγκρητοπούλου (στὰ προσιχὲς θὶ ὄλω αὐτὰ πού μου γράφεις γιὰ τὴν Κυριακὴ) Ἀνδοῦσαν Δόξαν (τὰς ἐπιστολάς!) Μικροῦ Ἀθηναίου (Δελτίον Ἐγγράφῃ; ἔστειλα εἰς ὄλους ἐν γένει, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι καὶ αὐτοὶ πού ἔχουν ἀνανέωσιν τὴν ἀνδρομῆν των, θά ἠμπαροῦσαν νὰ τὸ χρησιμοποίησαν διὰ κανὸν ἐσπέδωμα) Τολμηροῦ Ἑλληνοπούλου (χαίρω πολὺ) Δοξασίμου Βικοναῖνα (τὸν καλεῖται μου φίλον ἕρωτον κ. Α. Κ. εὐχαριστῶ θερμῶς; ἀπ' τὰ καλὰ τῶν λόγων) εἴπε τῶς θὶ ὄλοι; κ. Π. Ἐξακολουθεῖ νὰ εἶς διευθυντὴς καὶ ἐκδοτὴς Ἑλληνικὴν Νικητὴν (φυλλάδιον ἐστὶ καὶ εἰς Κόρινθον) ὁ «Κοσμοκράτωρ» εἶπε Ἐλλο μνηστήριον) Θαλασσόποδι τοῦ Στόλου (νὰ τὴν στείλῃς εὐ ταχύτερον, διότι ἡ δημοσίευσίς τῶν φωτογραφῶν θά ἐξακολουθήσῃ) Ἑλλάδα τῶν Ὀνείων (εὐχαριστῶ πολὺ εἰς ὅσα γράφεις) Ἀθαν. Γ. Μοῦτόπουλον (βραβεῖον ἑστία) Κάστρο τοῦ Ὀδυσσοῦς (δὲν ἔλαβον προσηγομίην) Μελαγγολοῦ Ἐλληνοπούλου κτλ. κτλ.

Εἰς ὄλους ἐπιστολάς; ἔλαβα μετὰ τὴν 13ην Νοεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ πρῶτον.

Αἱ Διαλέξεις τῆς Ἀκαδημίας: — Ἡ γ' διάλεξις τῆς Ἀκαδημίας τοῦ κ. Κωνσταντινίδου γίνεταί σήμερον Σάββατον, 5 1/2 μ. μ., εἰς τὸ θέατρον Μαρίας Κομπούλη. — Ομιλήτης ὁ κ. Γρ. Βενιπούλος μὲ θέμα: «Ἡ ἑξέλιξις τοῦ Νεοελληνικοῦ Θεάτρου καὶ τὸ ἔργον τοῦ Κωνσταντινίου Χρηστομάτου. Δύναται νὰ παραρθεθῆ ἄποιοι ὄλην, πληροῦντων 1 δραχμῆν».

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέξεις τοῦ 1670 Διαγωνισμοῦ Ἀύστρου Ἀυγούστου Νοεμβρίου

Αἱ λύσεις δεκατέμεροι τῆς 11ης Φεβρουαρίου

639. Λογοπαικτικὸς Δεξιόχειρος
 Ὅτι δὲν κλέω, θά... τὸ πῆ.
 Ὅστις μὲ ἀντιγράφω
 Γελῶ καὶ γέλασε καὶ σὺ,
 Πῶς ἴσως μ' ἔχεις λύση.

640. Λογοπαικτικὸς Συλλαβοδέχειρος
 Συνήρωσα μὲ ἄσφρον
 Κεὶ ὄνομα πλανήτου,
 Καὶ ὁ γαστρός μου δίμη
 Γραμμὸν ἕνα χάριτό τοῦ.

641. Λογοπαικτικὸς Στοιχειόχειρος
 Ἀπ' τὸ στόμα τοῦ χοράκου
 Πάντοτε θάκοῦσαι κοῦ.
 Καὶ μὴ χάνεσαι τοῦ κάκου
 Για νὰ βγῆ λαμοῦς κ' οὐρά.

642. Αἵγωμα
 Τὸ ἀρσενικόν μου ἄγιο, μέγας ἐκ τῶν γνωστῶν.
 Τὸ θηλυκόν μου πόλις, τὸν εὐρωπαϊκῶν.
 Τὸ σιδερέον συνώνυμον τοῦ Κρότου, ἔτε χωρῶ.
 Μὰ καὶ τὰ τρία εὐκόλα θά εὐρησῇ, ἄλλα, τώρα.

[Ἐκ τῆς βραβευθεῖσης Συλλογῆς τῆς **ΙΑΕΩΔΟΥΣ ΚΑΛΔΑΟΣ**]

643. Κυβόλεξον
 1. Χρῶμα βαθὺ καὶ σκοτεινόν.
 2. Κάποιος πηλὸς βασιλεὺς,
 3. Μὴ τῶν Αἰγαίου νήσων.
 4. Ἐπίθετό.

Καὶ τώρα, φίλε, μίσησα.
 Σὺ θά μὲ λύσης; — ἴσως!

644. Συλλαβικὸς Ρόμβος

* * *	= Συλλαβὴ
* * * *	= Ρῆμα ἐπὶ αἰσθήσεως
* * * * *	= Βαλκανικὴ πρωτεύουσα
* * * *	= Ἐπίθετον τῆς Ρωμῆς
*	= Ἀντωνυμία.

645. Κρυπτογραφικόν

12345678 = Ἰασηρικὸς ποταμὸς Μ. Ἀσίας
 2365438 = Ἰάλλος κλασσικός.
 3513574 = Πέλαγος.
 45313238 = Πατάμος τῆς Ἀμερικής.
 5674574 = Πόλις τῆς Τουρκίας.
 63265478 = Θαλασσινόν.
 7213474 = Πάρισις.
 8363174 = Πόλις τῆς Ἀμερικής.

646. Τριπλή Ἀκροστιχίς
 Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν φωνητολόγον τοῦ τύπου:

Τὰ δευτέρω ἑλλητισμῶν τοῦ αὐτοῦ τύπου, τὰ δὲ τρίτα φωνητολόγον τοῦ τύπου:

τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ λύσις:

1. Ἀπόστολος. 2. Μυθικὸς βασιλεὺς. 3. Κράτος τῆς Β. Ἀμερικής. 4. Ἡ πόλις κάποιων ζώων. 5. Ψαρὶ συνήθως πικρῶ.

647. Φωνητολόγον
 πν — πν — πν
 (Ἐφαρμόζεται εἰς τὸν ἀποκλεισμόν)

648. Γίγας

	1	1	1	1	1
	1	1	1	1	1
M	1	1	1	1	1
	1	1	1	1	1
	1	1	1	1	1

[Ἐκ τῆς βραβευθεῖσης Συλλογῆς τοῦ **ΝΕ. ΚΗΛΙΟΥ ΤΗΣ ΑΥΡΥΝ**].

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ 22ου φύλλου.
 285. Τιδί (ἄλλ., ἄ.) — 286. Γαλαξίας (γᾶ, λᾶ, ἄ, ἡ [ἄ]). — 287. Γάτος — Μάιος.

288. Κ 289. ΦΕΛΙΑΣ (σιΦων, πέΙεπυς, λεΓικόν, ἐνδον, [ἐΔῶ], Ἡ.Ι.οῦ, Σαλ.Αμίς, μεΣοῦ;). — 290. ΔΙΟΓΕΝΕΣ ΝΗΣ (ἴδιοι, ὄνοῦ, γέ- νειον, ἔγγονος, Νέστος, ἴδρον, Σίγειον). — 291. Ἄρχε σαυτοῦ. — 292. Ἀς ἐπιμείνης, θά μὲ λόγος. (ἀν' ἐπὶ μῆγ—σλαθα—μελ εἰς εἰς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[12' — 240]
Πόσις μαθητῆς θάλασθῆ νὰ ψηφίσῃ τὸν ἈΡΙΣΤΑΡΧΟΝ ΤΟΝ ΣΑΜΙΟΝ!

[12' — 241]
Υποστηρίξω θερμὰ τὸ Παγκόσμιον Ὀνειρο.
 — Ζήτησον ἀνεκάλυψιν τῶν δικέφαλον Ἀετῶν, Νυκτεῖνα καὶ ἄλλους.

[12' — 242]
Μελαγχολικὴ Ναντοπούλα.

[12' — 243]
ΕΛΛΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
Υποσηφία Δημοσηφισματος τοῦ 1917

[12' — 243]
Στρατηλάτα τῶν Ἑλλήνων, καλὴ διασκέ- δασί, στήν Κυπριασίαν.

[12' — 244]
Δευτέρω πτόσος Σιλάβω.

[12' — 245]
Υποδομὴ τῆς Ρενιέτοῦς, ὑποτάσσουσι; Νικ. Παν...

[12' — 246]
ΚΟΣΜΟΜΗΤΩΡ ΕΛΛΑΣ
Υποσηφία Δημοσηφισματος τοῦ 1917

[12' — 246]
ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

[12' — 247]
ἴσμετα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Παύλου, σκο- πῶν τὴν διδάσσει τῆς Διαπλάσεως καὶ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ Δημοφίλισμα. Σπεισάτε νὰ καταλάβετε θέσεις.

[12' — 248]
ΙΑΕΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ **Υποσηφία**
ΙΑΕΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ Δημοσηφισματος

[12' — 248]
Ἄν εἰσθε γρηῖτον Ἑλληνεῖ, πρέπει νὰ θριαμ- φεύσῃ τὸ ὑπερόγον ψευδώνυμον Ἑλλὰς τῶν Ὀνειρῶν. Ζήτητω!

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΑΘΜΑΔΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
 Ὅσον ἐκ λύσει, ἀδικητικῶς φυλλάδιον, ἐβήθησαν ἀπὸ 8—15 Νοεμβρίου.

ἈΘΗΝΩΝ: Χ. Ε. Μουσογιάνης, Α. Α. Φαρμάκης, Α. Ν. Μαμάκης, Ἐδαγγελία Δαβῆ, Ἀτροφίης Ἑλλάς, Τ. Β. Βασιλακόπουλος, Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς, Γενναῖο Ἑλληνοπούλου, Ἀτροφίης Ἀμωτῶν, Η. Ζ. Γιαννοπούλου, Παντοφιλισμός, Διάσημος Σημιαί.

ΑἶΓΙΟΥ: Α. Α. Κομποδῆς.
ΑΡΧΑΝΕΣ: Γ. Μ. Παπαδόπουλος.
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ: Δούροσος Ἰπικός.
ΘΗΒΩΝ: Κ. Γ. Γουρτοῦχος, Γ. Χατζηγεωργίου, Α. Γιαννῶν, Κ. Σταμούλης.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Α. Γ. Γκουζούλης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μεγαντικὴ Θεά.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Η. Μ. Παναγιώτου.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Α. Θ. Εἰδομένου.
ΛΙΜΝΗΣ: Ἰω. Γ. Μήτσας, Ἐδαγ. Ἐπισηκό. **ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ:** Κ. Κ. Κοινοκόπουλος.
ΠΑΤΡΩΝ: Βάσω Οἰονομοπούλου, Α. Βλαχούτσικος, Ἄνδρ. Γ. Παπανδρόπουλος, Ἀσθ. Ἰω. Χασιπόπουλος.

ΠΕΙΡΑΙΕΣ: Ἐδαγ. Κ. Σταυράνης, Α. Χα Μαρίδης, Λευκὴ Καμμία, Ἀνδριμένη Γαῖλα, Στ. Γκίλης, Σ. Βαλασιδῆς.
ΠΥΡΡΟΥ: Στ. Κ. Σταυροπούλου, Π. Σ. Σταυροπούλου, Κ. Σ. Σταυροπούλου.
ΣΥΡΟΥ: Μόσχα Δ. Δασίνας.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Πολ. Σαραντοπούλου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐπέδωκαν εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ ἐκπέφθη ὁ δὲ Ἀθῆνας

ΑΝΑΡΤΗΣ Α. ΦΑΡΜΑΚΗΣ, ὁ ὀνομα ἐνεργῶν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δεκαβίτου καὶ παρακαλεῖται νὰ μὴς στείλῃ τὴν διευθυνσίν του.